

Ο ΝΟΥΜΑΣ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Για την Ελλάδα αρ. 10.—Για το 'Εξωτερικό αρ. 10
20 λεφτά το φύλλο λεφτά 20

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ: Στά κίσκια της Ηλατίας Συνταγματος, 'Ομόνοιας, 'Υπουργείου Οικονομικών Σταθμού Τροχιδόδρου (Οφθαλματρείο), Σταθμού υπόγειου Σιδηροδρόμου ('Ομόνοια), στο καπνοπωλείο Μανωλακάκη (Ηλατία Στουρνάρα, 'Εξάρχεια), στο βιβλιοπωλείο «'Εστίας» Γ. Κολάγου.

Στόν Πειραιά: Καπνοπωλείο Γ. Σηρού, οδ. Βουβουλίνας αρ. 1, σιμά στην Τρούμπα.

'Η συνδρομή πλερώνεται μπροστά κ' είναι ενός χρόνου πάντα.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Κ Α Ι

ΠΡΑΜΑΤΑ

ΜΙΑ

Απ' αυτές τις ημέρες δικάζεται ο Φραγκούδης στη Χαλκίδα. Λένε μάλιστα πως όχι μόνο δικάζεται μα και καταδικάζεται γιατί η Κυβέρνηση τόχει βάλει πείσμα να μὴν τὸν αφήσει γλήγορα να βγει ἀπὸ τὴ φυλακή, ὅπου ἀρκετοὺς μῆνες δίχως κανένα λόγο φιλοξενήθηκε. Ξέρετε γιὰ ποῖο λόγο καταδικάζεται ὁ Φραγκούδης; πὼς ἔβρισε τὴ Βασιλεία. Αὐτὸ λένε, δίχως αὐτὸ νάναυ και ἡ ἀλήθεια, γιατί καθὼς τὸ δέξαμε σὲ περασμένα φύλλα, ὄχι μόνο δὲν τὴν ἔβρισε, μα και τὴ διαφέντευε με τὰ ἄρθρα του. "Ἐβρισε ὅμως ὄσους βρίζουνε με τὰ φερσίματά τους τὴ Βασιλεία, δηλ. τοὺς 'Υπουργούς, και νὰ ὁ λόγος ποὺ ρήχτηκε στὴ φυλακή και ποὺ πρέπει νὰν τὴν ἔχει γιὰ σίγουρη τὴν καταδική του.

Τώρα τελευταία ὄσοι καταδιωχτήκανε γιὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα ἀδωοθήκανε πανηγυρικὰ ἀπὸ τὰ κακουροδικεῖα. Οἱ ἔνοχοι μάλιστα τῆς Χαλκίδας και τῆς Λαμίας ἔχουν πιά ἀποχτήσει κάπια εἰδικότητα στὰ τέτια κι ὄσοι πρόκειται νὰ δικαστοῦνε σ' ἐν' ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτὰ κακουροδικεῖα τὴν ἔχουν τὴν ἀδωοτικὴ ἀπόφαση στὴν τάπη τους. Οἱ ἔνοχοι σὲς ἐπαρχίες, οἱ νοικοκυραῖοι δηλαδή, ποὺ θρέφονται με τὰρεϊμάνια και κάποτε ἀντιβασιλικὰ ἄρθρα τῶν «Καιρῶν» και τῆς «'Εσπερινῆς» και χὰφτοννε σὰ λουκοῦμι Συριανὸ κάθε πρωτενοσιάνικη δημοσιογραφικὴ παπαροδελοσὴνη, τὸ θαροῦνε γιὰ πατριωτικὴ ὑποχρέωση νὰ προστατέψουν κάθε ὑβριστὴ δημοσιογράφο και νὰν τότε βγάλουνε με χεροκορτήματα ἀπὸ τὴ φυλακή. Τὴ Χαλκίδα και τὴ Λαμία οἱ τέτιοι ὑβριστάδες τις βλέπουνε χαρούμενοι, ἀφοῦ τὸ ξέρουν πὼς σ' αυτές θὰ δοξαστοῦν και θὰ πάρουνε δίπλωμα ἐθνομάρτυρα.

"Αν ἔβριξε κι ὁ Φραγκούδης τὴ Βασιλεία, σιγοῦρη τὴν εἶχε τὴν ἀδωωση, ἀφοῦ στέλνεται νὰ δικαστεῖ στὴ Χαλκίδα. Μὰ ἔβρισε, εἴπαμε, τὸ 'Υπουργεῖο, κ' ἕνας 'Υπουργός, ὁ Μποντούρης, ἔτυχε, γιὰ τὴν κακή του τύχη, νάναυ κι ἀφέντης τῆς Χαλκίδας. Σὰν ἀφέντης λοιπὸν ἔχει και τὰ κοπέλια του, και οἱ δώδεκα ἔνοχοι ποὺ θὰ δικάσουν τὸ Φραγκούδη δὲν εἶναι

καθόλου δύσκολο νὰ παροῦνε ἀπὸ τὴ στρούγγα του.

"Αν τύχει κι ἀδωοθεῖ ὁ Φραγκούδης στὴ Χαλκίδα θὰν τὸ θεωρήσουμε θάμα, ἂ γίνονται ἀκόμα τέτια θάματα στὸν κόσμο και μάλιστα στὸ βουλευτοπνιγμένο Ρωμάλικο.

ΠΟΣΟ

σεμνὰ γιόρτασε ἡ Κυπριώτικη «'Αλήθεια» τοὺς ἀσημένιους γάμους τῆς! Εἰκοσιπέντε χρόνια κλείσανε τοῦτο τὸ μῆνα ἀπὸ τότε ποὺ πρωταρχίησε νὰ βγαίνει, και τὰ εἰκοσιπεντάχρονα τῆς τὰ τιμημένα τὰ γιόρτασε σεμνὰ και πατριωτικὰ μ' ἕνα φύλλο τῆς τυπωμένο με τὰ χρώματα τῆς ἑλληνικῆς σημαίας. Τὸ κάτασπρο χαρτί τῆς και τὰ γαλάζια ψηφία τῆς συμβολίζουν περίφημα και διαλαλοῦνε τρανὰ ὄλους τοὺς ἀγῶνες τῆς και τις ἐλπίδες τῆς.

Γιὰ κάθε ἄλλο χαιρετισμὸ ξανατυπώνουμε μερικὰ ἀπὸ τὰ ἄμορφα λόγια ποὺ τῆς γράφει κάποιος φίλος τῆς.

«Εἰκοσιπέντε χρόνια» δόξα στὴν ἐφημερίδα ποὺ γιορτάζει τοὺς ἀσημένιους τῆς γάμους, με τὴν βεβαιότητα, πὼς θὰ γιορτάση και τοὺς χρυσοὺς και ποῖος ξέρει, και τοὺς διαμαντέιους ἀκόμα! χαρὰ στὴ γῆ τὴν καρπερὰ ποὺ ριζοβόλησε, χαρὰ στὸ καλοοίξιο χέρι ποὺ ἐφίτησε τέτιο δέντρο, τιμὴ και σ' ἐκεῖνον ἀκόμα, ποῦ τὸ κλαδεύει και τὸ ποτίζει ὡς σήμερα ἕς καλοσυλλογιστῆ καθεὶς πὼς ἡ γῆ αὐτὴ εἶναι ποτισμένη με αἷμα και δάκρυα ἑκατοστάδες τώρα χρόνια—θεέ μου τί πλούσιο λίπασμα— και πὼς στὸ χέρι ἐκεῖνου ποὺ ἐφίτησε τὸ δέντρο και ἐκεῖνου ποὺ τὸ ποτίζει και τὸ κλαδεύει σήμερα βράζει τὸ αἷμα ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὰ βᾶθη μιᾶς καρδιᾶς γιομάτης ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὴν 'Αλήθεια...»

Στόν κατάλογο τῶν συνεργατῶν τῆς, ποὺ γράψανε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ φύλλου ἴσαμε σήμερα, δημοσιεύει πρῶτο πρῶτο τὸνομα τοῦ Ψυχάρη. Μ' αὐτὸ ἀποδείχνει ὀλοφάνερα ἡ Κυπριώτικη ἐφημερίδα πὼς δὲν ξεχνάει σὲ τίποτα τὸν τίτλο τῆς, μα σὲ ὄλα και πάντοτε ἀγωνίζεται γιὰ τὴν 'Αλήθεια.

Ο ΚΑΗΜΕΝΟΣ

ὁ Μιστριώτης ἀναψε και κόρωσε πάλι, κ' ἔβγαλε και λόγο κ' ἔβρισε τοὺς δημοτικιστάδες κ' ἔβρισε ἀκόμα κι ὄσους ζητᾶνε νὰ περιορίσουνε λίγο τις κλασσικὲς σπουδὲς και νὰ γυρίσουν τὸ μυαλὸ τοῦ Ρωμοῦ σ' ἑλλη, πὶὸ πραχτικὰ, ἐκπαίδεψη.

Νὰ περιοριστοῦν οἱ κλασσικὲς σπουδὲς; Μόνο ὄχτροι τῆς πατρίδας μας μποροῦνε νὰν τὸ φανταστοῦν τέτιο ἀντεθνικὸ πρᾶμα, κι ὁ καημένος ὁ Μιστριώτης— ποὺ σὰν ἄγιο ἀξίζει πιά νὰν τὸν προσκυνάει κανεὶς γιὰ τὴν κλασσικώτατη στενοκεφαλιά του—εἶδε και σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα...ξένο δάχτυλο! 'Ο καημένος! Λέτε νὰ μὴ φοβᾶται πὼς, ἂν περιοριστεῖ λίγο τὸ κλασσικὸ αὐτὸ κακό, θὰ πάψουνε νὰ πουλιῶνται με τις ντουζίνες οἱ σοφὲς φυλλάδες του;

Νὰν τὸ ξέρετε αὐτὸ ἄμα ἀκούτε δάσκολο νὰ σιζέται γιὰ τὴ δόλια πατρίδα, νὰ ρωτᾶτε γιὰ καλὸ και γιὰ κακό ἂν ἔχει τυπωμένα και τίποτα φυλλάδες, και μάλιστα ἀπ' αυτές ποὺ συνηθίστηκε νὰ λέγονται διδαχικὲς. Κ' ἐδῶ λοιπὸν ἐμπορικὸς πατριωτισμὸς και τίποτ' ἄλλο.

Η ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

τοῦ Σεπτέβρη ποὺ δημοσίεψε τὸ 'Αρχηγεῖο τῆς Χωροφυλακῆς μᾶς μαθαίνει πὼς τὸν περασμένο μῆνα τριγυρνοῦσανε στὰ βουνὰ και στὰ λαγγάδια, κοροῖ-

δεύοντας Νόμους κι ἀστυνόμους, 8,241 φυγάδικαι και 20,188 φυγόποινοι.

Οἱ φλύαροι αὐτοὶ ἀριθμοὶ ξηγᾶνε, μαζί με τόσα ἄλλα, και τις ληστείες ποὺ σημειώνουμε στὸ σημερινὸ μας φονοπαζάρο. Με 28,399 φυγάδικους και φυγόποινους δημόσια ἀσφάλεια ἀδύνατο νὰ ὑπάρξει. Μήπως τάχα ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ και Κράτος;

«ΚΑΙ

ἔστε βέβαιοι ἀνταξιοὶ τῶν ἡρώων τοῦ 'Αρκαδίου ἀπόγονοι ὅτι ἡμεῖς κτλ. εἴμεθα ἔτοιμοι και αὐτὰ τὰ ἱερὰ τοῦ Πανεπιστημίου μας ἰδῶλια νὰ ἐγκαταλείψωμεν εἰς βοήθειαν ἡμῶν προστρέχοντες...»

'Αρχίησαν, ποὺ λέτε, τὰ μαθήματα στὸ Πανεπιστήμιο. Και γιὰ νὰν τὸ πιστέψετε τυπώσαμε τις δυὸ τρεῖς αυτές ἀράδες ἀπὸ τὸ γράμμα ποὺ στείλανε τὴν περασμένη βδομάδα οἱ φοιτητᾶδες τῆς 'Αθῆνας στοὺς παλικαράδες τοῦ Θέρισσου. Μιὰ ταραχούλα λείπει ἀκόμα στοὺς δρόμους τῆς 'Αθῆνας γιὰ νὰ βεβαιωθοῦμε πὼς μαζί με τὰ μαθήματα ἀρχίησαν νὰ δουλεύουν και τὰ διάχρονα φροντιστήρια. 'Αγκαλιὰ στὸ Νεῖβρη τραβοῦμε και μπορεῖ νὰ γίνε κι αὐτὸ.

ΠΟΛΥ

σωστὰ ὄσα γράφει σήμερα ὁ κ. Α. Σιγκνὸς γιὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Βασ. Θεάτρου. Σφαινοὶ στὰ γενικά με τὸ συνεργάτη μας. Σ' ἕνα μοναχὰ ἐπιμεινουμε, πὼς γιὰ τὸ ἀμαρτωλὸ αὐτὸ πρόγραμμα δὲ φταῖει καθόλου ὁ κ. Οἰκονόμου. Βάζουμε τὸ χέρι μας στὴ φωτιὰ, πὼς ἂν ἀρῆνανε ἑυτέρου τὸν κ. Οἰκονόμου νὰ διαλέξει τὰ ἔργα, ὅτε 'Αρτεμισίος; θὰ μπαίνανε στὸ Βασιλικὸ ὅτε οἱ ἄλλες νεοροντικὲς συμπάθειες τοῦ κ. Πέτσας. 'Ο κ. Οἰκονόμου νιώθει ἀπὸ θέατρο και νὰ ὁ λόγος ποὺ τοῦ βάλανε πᾶνου ἀπὸ τὸ κεφάλι του τὸν κ. Πέτσας. "Α δὲν ἐνωθε κι αὐτός, θὰ εἴτανε σήμερα διευθυντὴς τοῦ Βασιλικοῦ.

Γιατί στὸν τόπο μας ἄμα δὲ νιώθει μιὰ δουλιὰ τότε σὲ βάζουν και νὰ τὴ διευτύνει. 'Ο κ. Βλάχος διευτύνει τὰ Τραχυδρομεία, ὁ κ. Πετᾶλης τὸ Βασιλικὸ, ὁ κ. Βρατσάνος τὸ Διδασκαλεῖο, ὁ κ. Καλλιφρονᾶς τὸ 'Υπουργεῖο τῆς Παιδείας, ὁ κ. τᾶδε τὴν τᾶδε δουλιὰ, και τράβα καρδέλια! Εἰδικὸς κανένας και πουθενά. Δὲν μποροῦσε λοιπὸ νὰ κανεῖ μοναδικὰ ἐξέλιξη τὸ Βασιλικὸ και γι' αὐτὸ ριγορᾶρουνε στὸ πρόγραμμά του 'Αριστῶνες, 'Αρτεμισίος, Δημοτηρακοπούλοι κι ὄλο τὸ Λασσάνειο βλακκοκορμῖο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ

1.

ΣΤΟ

ΓΡΑΦΕΙΟ

Τὸ γραφεῖο τοῦ κυρίου Βασιλάκη.

Μεγάλο δωμάτιο με πολυτέλεια ἐπιπλωμένο. Καθίσματα, ποιδρόνες και καναπέδες πέτινα καπιτονέ 'Αγγλικῶ οὐθμοῦ. 'Ωραῖες βιβλιοθήκες, χαροιοθήκες κ' ἐταξέρες δεξιὰ κι ἀριστερά. Μιὰ κάσσα, ἕνα μεγάλο γραφεῖο ministre σὴ μέση, μεροδέες και χαλιὰ περσικὰ, ἐλαιογραφίες, φωτογραφίες, ἀγαματάκια και ἄλλα καλλιτεχνικὰ ἀντικείμενα.

Αὐτὸ πόρτες, μιὰ δεξιὰ και μιὰ ἀριστερά, σκεπασμένες ἀπὸ πράσινη τσόχα. Στὸ βάθος δυὸ παράθυρα.

Τὸ ἔμπασμα δεξιὰ.

Σηκώνοντας τὸ παραπέτασμα ὁ Βασιλάκης γράφει μονάχος. Σὲ λίγο μπαίνει ὁ Δημοστένης. Στέκεται και περιμένει δίχως νὰ μιλά.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (ένω γράφει). Τ' είναι, Δημοστένη;

ΔΗΜΟΣΤΕΝΗΣ. Οί λογαριασμοί που είπαμε νάρτουν σήμερα...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (πειτὰ δυσανεσθημένος την πέννα). Παιδί μου, τὸ ξέρεις πὸν δὲν ἔχουμε... Τί ἔρχεται λοιπὸν καὶ μ' ἐνοχλεῖς...

ΔΗΜΟΣΤΕΝΗΣ. Ἐνόμισα πὸν πήγατε στὸν κύριο Κοντούλη...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Καί;..

ΔΗΜΟΣΤΕΝΗΣ. Καλά... Δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ συχίζεστε... Τὸν λέγω νάρτουν τὸ Σαββάτο...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (σηκώνεται καὶ περπατῆ στενοχωρημένος). Τὸ Σαββάτο!.. Ὅλο τὸ Σαββάτο!.. Ποῖνα θὰ πρωτοπλερώσω τὸ Σαββάτο;..

ΔΗΜΟΣΤΕΝΗΣ. Ὡς τὰ πῶρα, δόξα τῷ Θεῷ, δὲν ἔμεινε κανένας ἀπλέρωτος... Πὸν ξέρετε τί γίνεται ὡς τὸ Σαββάτο;.. Κι ἂν δὲν εἶναι τὸ Σαββάτο ἄς ἐρτοῦνε ἀπὸ βδομάδα...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ναι, παιδί μου... Ἄλλὰ πᾶνε κ' ἔρχονται... Κι ἀπὸ δὲ μὲ συμφέρει... Μὲ ἐξουτελλίζει... Τὸ καταλαβαίνεις;..

ΔΗΜΟΣΤΕΝΗΣ. Ὅλα τὰ καλὰ γραφεῖα ἔτσι κάνουν, κύριε... Δὲν εἴμαστε ἐμεῖς μονάχα... Ποῖος σκοτίζεται γιὰ τέτοιους μικρολογαριασμούς... Ἐγὼ δὲ λέγω πὸν δὲν ἔχετε... Ἰρελλάθηκα;.. Τὸν λέγω πότε πὸν δὲν εἶστε ἐδῶ... Πότε πὸν ἔχετε ἀνθρώπους... Πότε πὸν ἐργάζεστε καὶ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ἀνησυχίσω... Ποῖος μπορεῖ νὰ φανταστῆ πὸν δὲν μπορεῖτε νὰ πλερώσετε ἕνα λογαριασμὸ ἐσεῖς;.. Ὅστε περὶ ἀπ' τὸ νοῦ του κάν...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (βαρυστοιχισμένος). Ἀνάθεμά τις γιὰ δουλιές!.. Σὴν ἔρχονται στραβά, ἔρχονται ὅλες μαζί!.. Πέτους νάρτουν τὸ Σαββάτο... Πέτους ὅ τι σοῦ κατέβει κ' ἔλα...

(Ὁ Δημοστένης φεύγει. Ὁ Βασιλάκης καθίζει καὶ τελεβεῖ τὸ γράμμα πὸν ἔγραφε. Ξανάρχεται ὁ Δημοστένης).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (βάζοντας τὸ γράμμα στὸν πλῆκο γράφει τὴν ἐπιγραφή). Ἄκουσε, Δημοστένη... Θὰ τὸ πᾶς στὴ Μαρριάνθη...

ΔΗΜΟΣΤΕΝΗΣ. Εἶπε, κύριε, πὸν θὰ περάσει σήμερα, νὰ πάει στὸ Βόσπορο... στὴς θεῖας της...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἰσα ἴσα... Θέλω νὰ τὴν ἐμποδίσω... Πήγαίνε ἀμέσως...

(Ὁ Δημοστένης παίρνει τὸ γράμμα καὶ φεύγει).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (μονάχος. Περπατῆ δεξιά κὶ ἀριστερά καὶ λέγει θυμωμένος). Ἄφτος ὁ Κοντούλης!.. ὁ ἄθλιος!.. θὰ μὸν τὸ πλερώσει... Ἄς μὸν στείλει ὁ θεὸς μου τίς ἑκατὸ λίρες καὶ τὸν λογαριαζῶ ἐγὼ... Τοῦ κλειῶ στὴ στιγμή τὴν πόρτα μου!..

(Μπαίνει ὁ Γιάννης).

ΓΙΑΝΝΗΣ. Εἶπε πὸν θὰ περάσει ὁ ἴδιος...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Καλά... Τέλειωσε τὸ ἔγγραφο γιὰ τὸ Ὑπουργεῖο...

(Ὁ Γιάννης φεύγει)

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (μονάχος). Ἄφου ἔρχεται ὁ ἴδιος, θὰ τίς φέρει... Καλὸς ἄνθρωπος ὁ κακμῆνος!.. Κοῖμα πὸν ἔγραψα τῆς Μαρριάνθης νὰ μὴν ἔλθει...

(Μικρὴ σιωπὴ. Μπαίνει ὁ γέρο Νάσος, θεὸς τοῦ Βασιλάκη).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Καλῶς τὸ θεὸ μου!.. Σ' ἐνόηλησα... Ἄς μὸν λέγεις, νὰ ἔρτω ἐγὼ...

ΝΑΣΟΣ (καθίζει μὲ κόπο). Δὲν εἶναι ὁ κόπος, παιδί μου... Μὰ μὲ λύπη μου δὲν μπορῶ νὰ σοῦ δώσω τίς ἑκατὸ λίρες πὸν μὸν ζήτησες... Σοῦ τὸ εἶπα καὶ ἄλλοτε δὲ σοῦ ἀρμυρίζει νὰ κάνεις τόσα ἔξοδα καὶ νὰ ζητᾶς δανεικά...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (δυσανεσθημένος). Θεῖο μου, εἴτανε περιττὸ νὰ κάμεις τὸν κόπο νὰ ναιβεις τίς σκάλες γιὰ νὰ μὸν δώσεις ἀφτὴ τὴ συμβουλή... Ἐγὼ ξέρω τί κάνω καὶ ξέρω τὴ δουλιὰ μου σὴν πὸν ξέρεις ἐσὺ τὸ ἐμπόριο σου... Ἄν δὲ σοῦ βρίσκονται ἑκατὸ λίρες, ἄλλο ζήτημα...

ΝΑΣΟΣ. Ἄκουσε, ἀνεψιέ μου... Ὅστε γιὰ τίς ἑκατὸ λίρες εἶναι ζήτημα οὔτε κὶ ἂν τίς ἔχανα, πὸν δὲ θὰ τίς χάσω, θὰ μ' ἐμελλε... Μὰ δὲ σοῦ τίς δίνω γιὰ νὰ μάθεις νὰ μὴν ἔρχεσαι σὲ ἀνάγκη νὰ ζητᾶς... γιὰ νὰ βάλεις μιὰ τάξη στὰ ἔξοδά σου... Εἶσαι ἀκατάστατος κὶ ἀνοιχτοχέρης... Ἄπὸ τὸ ἕνα χέρι τὰ παίρνεις κὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὰ δίνεις... Νὰ εἴτανε γιὰ δουλιὰ θὰ σοῦ τᾶδινα μ' ὅλη μου τὴν εὐχαρίστηση...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Μὰ βέβαια καὶ εἶναι γιὰ δουλιὰ... Τὰ θέλω γιὰ τὴ δουλιὰ τοῦ μεταλλείου... Ἐχω νὰ κάμω ἔξοδα στὸ Ὑπουργεῖο...

ΝΑΣΟΣ. Νὰ τὸ χαίρεσαι τὸ μεταλλεῖο σου!.. Μωρὲ δουλιὰ!.. Ἀκόμα δὲν τὸν εἶδαμε καὶ Γιάννη τὸν ἐθάλαμε...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Καὶ ὅμως εἶναι ἡ καλύτερη δουλιὰ ἀπ' ὅλες... Ἄς εἶχα τὰ κεφάλαια καὶ βλέπεις... Ἐρεῖς πόσο εἶναι ὑψωμένα σήμερα τὰ μέταλλα;

ΝΑΣΟΣ. Καλὲ δὲν τᾶφνεις, λέγω ἐγὼ, νὰ πιάσεις μιὰ δουλιὰ τεχνική... Νὰ ξέρεῖ ἐπὶ τέλους ὁ κόσμος τί κάνεις;.. Τὸ ξέρεις πὸν μὲ ρωτοῦνε καμμιά φορὰ τί κάνει ὁ ἀνεψιός σου καὶ δὲν ξέρω τί νὰποκριθῶ;.. Ἐμπορος δὲν εἶσαι... Τραπεζίτης δὲν εἶσαι... Ἐπιστήμονας δὲν εἶσαι... Χορήματα δὲν ἔχεις στὴ μπάγκα... Τί εἶσαι λοιπὸν;

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Εἶμαι τὸ πᾶν... Εἶμαι ἀνώτερος ἀπ' ὅλους ἀφτούς... Φικιᾶνω γιὰ ὅλους δουλιές... Βολέθω ὅλων τίς δουλιές... Τελειῶνω δουλιές... Δουλιές!.. Ὅλες τίς δουλιές!..

ΝΑΣΟΣ. Τὸ ξέρω πὸν εἶσαι ζυπνός .. ἀνοιχτομάτης... τετραπερασμένος... Τὸ κατάντημα ποῖο εἶναι;.. Σὴν δῶ πὸν ἔβαλες σὲ μιὰ πᾶγκα πέντε χιλιάδες λίρες... πὸν ἔκαμες ἕνα κτῆμα... τότε θὰ σοῦ πῶ μπράβο!.. Ὡς τὰ τώρα ὅμως ἡ ἀξιοσύνη σου περιορίστηκε στὰ ἔξοδα... Ἄφτὸ τὸ πιτυχαίνεις μὲ τὸ παραπάνω... Εἶμαι βέβαιος πὸν καὶ σὺ ὁ ἴδιος δὲ θὰ ξέρεις τί ζοδέβεις... Ἀμφιβάλλω νὰ σὲ σώσουνε δυὸ χιλιάδες λίρες τὸ χρόνο...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Πὲ καὶ τρεῖς!..

ΝΑΣΟΣ. Τὸ βλέπεις;.. Ἐ;.. Τὸ βρίσκεις σωστὸ νὰ ζοδέβεις τρεῖς χιλιάδες λίρες καὶ νὰ ζεῖς στενοχωρημένος;.. Εἶναι δουλιὰ ἀφτὴ;.. Εἶναι ζωή;.. Νά... Ἄφτὸ εἶναι πὸν μὲ σκυλιάζει... Καὶ δὲν ἐνωῶ... δὲ θὰ σοῦ δώσω ποτὲ τίς ἑκατὸ λίρες... Ποτέ!.. Στενοχωρῆσου γιὰ νὰ μάθεις...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (σοβαρός). Ἄκουσε, θεῖο μου... Σ' ἀφτὸ τὸν τόπο... δὲν μπορῶ... εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ζοδέθω... Τὸ ἀπαιτεῖ ἡ δουλιὰ μου... Εἶναι τὸ κεφάλαιό μου... Δὲν μπορεῖς σ' ἀφτὸ τὸν τόπο σὴν πὸν εἶναι... Πρέπει νὰ ζοδέβεις γιὰ νὰ φαίνεσαι καὶ νὰ σὲ λογαριάζουν... Πρέπει ὅλο καὶ νὰ δίνεις γιὰ νὰ σέκτιμούν... Νὰ δίνεις... Νὰ ἔχεις σχέσεις!.. Τρέννο!.. Νὰ πηγαίνεις στοὺς χορούς!.. στὸ κλόμπ!.. στὰ θέατρα!.. Νὰ ἔχεις τὸ ἀμάξι σου!.. Τὴν ἐξοχή σου!.. Νὰ τρέχει ἡ γυναῖκα σου μὲς τὸν κόσμο... Τουαλέτες!.. Ἐκδρομὲς!.. Τραπεζία!.. Ἄραδιές!.. Χαρτοπαίγνιο!.. γυναικες!.. Ὅλα χρειάζονται, ἀνάθεμά τα!.. Γιὰ νὰ σὲ θαρρῶνε πλούσιο!.. μεγάλο!.. ἱκανό!.. Γιὰ νὰ σὲ καλοπιάνουν καὶ νὰ σὲ φοβοῦνται!.. Γιὰ νὰ σὲ μπιστεύουνται καὶ νὰ ἔχουν τὴν ἀνάγκη σου!.. Ἄλλοιῶς εἶσαι χαμένος!.. Δὲ σοῦ δίνουμε πεντάρα!.. Δὲν μπορεῖς νὰ τελειώσεις μιὰ δουλιὰ!..

ΝΑΣΟΣ. Καλά!.. Τὰ χρέη τί χρειάζονται;..

Νομίζεις πὸν δὲ ξέρω πὸν ἔχεις χρέη δεξιά κὶ ἀριστερά;

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Δὲν τὸ ἀνοῦμαι... Τὸ καυχῶμαι μάλιστα... Τὰ χρέη εἶναι ἴσα ἴσα ἡ δυναμὴ μου... Γιὰ ἕνα ἄνθρωπο ζυπνὸ τὰ χρέη εἶναι δουλιὰ... Ὅποιος δὲν ἔχει χρέη δὲν ἔχει ὑπόληψη... Πρέπει νὰ ξέρεις, θεῖο μου, πὸν κάθε κοινωνία ἔχει καὶ ἕνα ἀνοιχτὸ λογαριασμὸ, σὴν μπάγκα πὸν νὰ ποῦμε, στοὺς ἀνθρώπους της... Στὸν ἕνα περισσότερο στὸν ἄλλο λιγότερο... Ἐκεῖνος πὸν ἔχει πλιότερο τὰ μέσα... Ἐκεῖνος ἔχει καὶ τὴ μεγαλύτερη πίστωση!.. Κατάλαβες;..

ΝΑΣΟΣ. Κατάλαβα, πὸν περπατεῖς σὲ σάπια σανίδα... Πὸν εἶσαι ἀδιόρθωτος... Καλὸ τέλος, ἀνεψιέ μου!..

(Σηκώνεται νὰ φύγει)

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Τίς ἑκατὸ;

ΝΑΣΟΣ. Μήτε μιὰ!..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Μὲ προσβάλλεις... Σὲ βεβαιῶ, θεῖο μου, μὲ προσβάλλεις... Φοβᾶσαι πὸν θὰ τίς χάσεις;

ΝΑΣΟΣ. Ὅχι! Τὸ ξέρω πὸν θὰ μὸν τίς στείλεις σὲ τρεῖς μέρες... Δὲ θὰ περάσουν ὅμως τρεῖς μέρες καὶ θὰ μὸν ζητήσεις διακόσιες...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Καὶ θὰ σοῦ τίς ἐπιστρέψω...

ΝΑΣΟΣ. Ὡς πὸν μιὰ φορὰ δὲ θὰ μπορεῖς νὰ μὸν τίς ἐπιστρέψεις πιά... Ἀνθρώπος πὸν κερδίζει ἑκατὸ καὶ ζοδέβει διακόσια δὲν μπορεῖ περὰ νὰ τελέβει στὴ ψάθα... Θεῖο νὰ σοῦ πῶ πικτικὰ τὴ γνώμη μου... Ἄφτὰ πὸν πολέμας, ἀνεψιέ μου, δὲν εἶναι δουλιές... Εἶναι βρωμοδουλιές!.. Ἀντίο!..

(Ὁ γέρο Νάσος φεύγει).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (μονάχος, ὀργισμένος). Κούτσουρο!.. Μπακλή!.. Τσιγκνελί!.. Ἄμε στὸ διάβολο!.. Ἐγὼ ἔφταιγα πὸν σοῦ ζήτησα περὰδες... — Γιάγκο!..

(Κτυπᾶ τὴ σουνέττα)

ΓΙΑΝΝΗΣ;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Τέλειωσε;..

ΓΙΑΝΝΗΣ. Εἶν' ἔτοιμο...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Νὰ πᾶς νὰ τοῦ τὸ δώσεις στὰ χέρια του...

ΓΙΑΝΝΗΣ. Ἐκεῖνο πὸν ἔγραψα...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (δυσχερῶς). Ὅχι, παιδί μου... Τὸ πρωτότυπο... Ἐκεῖνο πὸν σοῦ ἔδωκε... Τὸ βάζεις σὴν πλῆκο...

ΓΙΑΝΝΗΣ. Ἐπιγραφή νὰ βάλω;

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἄφου θὰ τοῦ τὸ δώσεις στὰ χέρια του;..

ΓΙΑΝΝΗΣ. Ἄν δὲν τὸν εἶρω νὰ τ' ἀρῆνω;

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἄ! παιδί μου!.. Εἴπαμε νὰ τοῦ τὸ δώσεις στὰ χέρια του... Ἄν δὲν εἶναι ἐκεῖ θὰ περιμένεις... Ἄν δὲν ἔρθει ὡς νὰ κλείσουνε τὰ γραφεῖα, θὰ τὸ φέρεις πίσω... Κατάλαβες;

ΓΙΑΝΝΗΣ. Μοῦ εἶπατε πὸν θὰ τοῦ δώσω καὶ εἴκοσι λίρες...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἄλλη μέρα...

ΓΙΑΝΝΗΣ. Ἐρεῖτε πὸν μὸν εἶπε νὰ σᾶς τὸ θυμίσω...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Πὲς πὸν ξέχασες...

ΓΙΑΝΝΗΣ. Πὸς γίνεται... Σᾶς τόπα καὶ μὸν εἶπατε νὰ σᾶς τὸ θυμίσω, καλὲ, σήμερα...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἄ!.. Μὰ τὸ ξέρεις πὸν εἶσαι βλάκας καὶ ἀθάδης!.. Σοῦ λέγω ἕνα πρᾶμα, πρέπει νὰ τὸ κάνεις... Ἐσὺ δὲν ξέρεις ἂν πρέπει νὰ τοῦ στείλω ἢ δὲν πρέπει τίς εἴκοσι λίρες...

ΓΙΑΝΝΗΣ. Νὰ τοῦ πῶ λοιπὸν πὸν δὲν τίς στέλλετε...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Δὲν ξέρεις ἂν πρέπει νὰ τὸ πᾶς

ἢ νὰ μὴν τὸ πείσ... Ὁ ὑπάλληλος εἶναι μηχανή...
Χρῆστα νὰ ὑπακούει τυφλὰ εἰς ὅ,τι τὸν διατάζει ὁ
προϊστάμενός του... Κατάλαδες;.. Πήγαινε!..

(Ὁ Γιάννης κάνει ἕνα κίνημα ἀπορίας καὶ φεύ-
γει. Μπαίνει πάλε).

ΓΙΑΝΝΗΣ. Ὁ Ἰσαακίος...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἄς ἔρθει...

(Ὁ Γιάννης φεύγει, μπαίνει ὁ Ἰσαακίος).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Κιζλῶς τον... Πῶς εἶναι ὁ
Μπέης;..

ΙΣΑΑΚΙΟΣ. Πολὺ καλῶς... Σὲς χαιρετᾷ...
Ἔμαθε πὺ εἶναι ξεπεσμός καὶ μέστειλε νὰ τοῦ ἀ-
γοράσετε δύο χιλιάδες σιδηροδρόμους...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (μὲ ἐκπλήξη). Σιδηροδρόμους;!
Μὰ τὸ ξέρει πὺ ἡ ἐνοποίηση δὲ γίνεται ὀριστικῶς;

ΙΣΑΑΚΙΟΣ. Ὁ Μπέης ἔχει τὴν ἰδέα πὺ θὰ
γίνει. Ξέρετε... τὸν ξεπεσμό τὸν κάνουνε γιὰ ν'ἀ-
γοράσει...

(Μιλᾷ μυστικὰ στ' αὐτὸ τοῦ Βασιλάκη)

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (ξαφνίζεται). Ἀλήθεια;!

ΙΣΑΑΚΙΟΣ. Ἄφοῦ τὸ λέγει ὁ Μπέης, δὲν
μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι ἀλήθεια...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (Χτυπᾷ δύο φορές τὴ σουνέττα καὶ
καθίζει βιαστικὰ καὶ γράφει). Δώσε μου εἰθὺς 20
τσέκι... Γράφω τὴ στιγμή στὸν Κοτύλη νὰ τοὺς
ἀγοράσει...

(Ὁ Ἰσαακίος δίνει ἕνα τσέκι στὸ Βασιλάκη).

ΕΝΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ:..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Γρήγορα στὸν κ. Κοτύλη...

(Ὁ Βασιλάκης δίνει τὸ γραμματικὸ στὸν ὑπά-
λληλο· ὁ ὑπάλληλος φεύγει).

ΙΣΑΑΚΙΟΣ. Νὰ τοῦ πῶ πὺ ἀγοράστηκαν;

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Καὶ βέβαια... Δὲν ὄρισα τιμὴ...
Ὅστε θὰγοραστοῦνε... Μὲ τὸν ξεπεσμό πὺ εἶναι...
δὲν ἔχει ἀμφιβολία... Ἔλα πρὸς τὸ βράδυ νὰ σοῦ
δώκω τὴ σημεῖωση... Μὰ ξέρεις, πῆς στὸ Μπέη, δὲ
λαβαίνω τὴν παραμικρὴ εὐθύνη...

ΙΣΑΑΚΙΟΣ. Νὰ εἰμωνα στὴ θέση σας θὰ ἀ-
γοράζω κ' ἐγώ... Σὲς προσκυνῶ...

(Ὁ Ἰσαακίος φεύγει).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (μονάχος. Περιπατεῖ μὲ νευρικὴ
ἀνησυχία). Ἄν εἶναι σὰν πὺ λέγει ὁ Μπέης!.. τότε...
τί μοῦ ψάλλει ὁ Κοτύλης;.. Διαβάλε!.. Ἴδου περι-
σταση ν' ἀγοράσω μερικὸς...

(Καθίζει καὶ γράφει. Ἐνῶ γράφει ἀνοίγει σιγὰ
σιγὰ ἡ πόρτα καὶ μπαίνει ἡ Μαριάνθη. Κοκέτα, γε-
λαστή καὶ πεταχτή, πάει σὴν ἄκρη τῶν ποδιῶν της
καὶ τὸν ἀρπᾷ καὶ τὸν φιλά Ὁ Βασιλάκης ξαφνί-
ζεται).

ΜΑΡΙΑΝΘΗ (μὲ προφύλαξη). Ἐτρόμαξες,
χρυσό μου;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (δυσωρεσημένος). Πῶς;.. Τόσο
νωρίς;..

ΜΑΡΙΑΝΘΗ. Εἶναι κανεὶς μέσα;..

(Δείχνει τὴν πόρτα ἀριστερᾶ).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ὁχι;..

ΜΑΡΙΑΝΘΗ. Ἄκουσε, νὰ δεῖς τί εἶπα... Ἴσως
δὲν ἔχει δουλιὰ καὶ φύγομε νωρίς... Ἄς πάγω...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (στενοχωρημένος). Ξέρεις... Μα...

ΜΑΡΙΑΝΘΗ. Τί μα;.. Ἐγὼ δὲ σ' ἐμποδίζω...
Περιμένω...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Δὲν εἶδες τὸ Δημοστένη;

ΜΑΡΙΑΝΘΗ. Ὁχι;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Σοῦ ἔγραφα πὺ δὲ θὰ πᾶμε
καὶ νὰ μὴ ξεσηκωθεῖς...

ΜΑΡΙΑΝΘΗ (δυσωρεσημένη). Τί ἀνοησίες
εἶναι αὐτὲς πὺ λές;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ψυχούλα μου!.. Τί νὰ σοῦ
κᾶμω;.. Περιμένω κάποιον στὶς ἑφτά στὸ σπίτι μου...
Ἔχω σπουδαία δουλιὰ...

ΜΑΡΙΑΝΘΗ. Καὶ ἡ θειά μου; πὺ τὴν εἶδο-
ποίησα νὰ ἔχει ἔτοιμα;.. Κι ὁ ζντρας μου; πὺ τοῦ
εἶπα πῶς θὰ πάγω στὸ χωριὸ ἀπόψε;.. (Φιλᾷ χα-
διάρικα τὸ Βασιλάκη). Ὁχι!.. Μὴν τὰ λές!.. Μὴν
εἶσαι ἀνόητος... Ὅθὰ πᾶμε;.. Ἐ;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (μισοκαταφερόμενος). Καλὰ...
καλὰ!.. Κιθίσε μέσα μὴν ἔρτει κανεὶς... καὶ βλέ-
πομε. Ἐρχομαὶ ἀμέσως...

(Ὁ Βασιλάκης γράφει. Ἡ Μαριάνθη σούβει
στὸν ὄμο του καὶ βλέπει).

ΜΑΡΙΑΝΘΗ. Πᾶρε μου κ' ἐμένα, καημένε, ἐ-
κατό...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (ἐνῶ γράφει). Παράδες;

ΜΑΡΙΑΝΘΗ (τὸν μιμητοῖζει χαϊδευτικὰ). Ἄνο-
στε!..

(Χτυποῦνε σὴν πόρτα. Ἡ Μαριάνθη τρέχει καὶ
κλειτάει ἀριστερᾶ).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἐμπρός.

(Μπαίνει ὁ Κοτύλης).

ΚΟΝΤΥΛΗΣ (μὲ σοβαρότητα). Τρελλὰ κηκε;..

(Καθίζει κουρασμένος).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (Μὲ εἰρωνεία). Γιατί παρακαλῶ;

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Γιατί εἶναι κατρακούλα, φίλε μου!..

Δὲν πᾶς νὰ δεῖς τί γίνεται σὴν πόρτα; Ὅσα ὄσα!..
ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Τί ἀγοράσεις;

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Ἄν εἶσαι σὺ τρελλὸς ἐγὼ δὲν
εἶμαι...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (στενοχωρημένος). Μὰ εἶναι ξέ-
νοι, φίλε μου!.. Εἶναι τοῦ Μπέη... Καὶ τοῦ μήνυσα
πῶς τίς ἀγοράσα...

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Τοῦ Μπέη;!.. Ποῦ νὰ φανταστῶ;..
θαρροῦσα πὺ ἔκανες ἐσὺ ἀρτὴ τὴν τρέλλα...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Δηλαδή... ἐσκόπεθα κ' ἐγώ...
Σοῦ ἔγραφα τώρα...

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Μὰ δὲ σοῦ εἶπα πρὸ ὀλίγου πὺ
ἐχάλασε ἡ ἐνοποίηση;

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ὁ Μπέης λέγει τὸ ἐναντίο...
Τὸ κάνουνε ἐπιτήδες καὶ ἀναβάλλον... Λέγει πὺ
εἶναι ὑπογραμμμένη... Πὺ τὸ ξέρει θετικὰ... ἀπὸ
πάνω...

ΚΟΝΤΥΛΗΣ (γελά). Κουρουξίξαλα!.. Θές νὰ
σοῦ στείλω νότα γιὰ τὸ Μπέη;.. Σοῦ στείλε πα-
ράδες;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (δείχνοντας τὸ τσέκι). Νὰ τὸ
τσέκι!..

ΚΟΝΤΥΛΗΣ (βλέποντας τὸ τσέκι). Πόσες;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἐκατὸ πενήντα.

(Χτυποῦν σὴν πόρτα).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἐμπρός!..

(Μπαίνει βιαστικὰ ἕνας ἄνθρωπος τοῦ Κοτύλη
καὶ τοῦ δίνει ἕνα χαρτίκι. Ὁ Κοτύλης τὸ βλέπει καὶ
γελά. Ὁ ἄνθρωπος φεύγει).

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Τὰ εἶδες;.. Ἐκατὸ πενήντα!
ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (ἐκπληκτος). Πεντέμιση;!

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Κι ἀκόμα;.. Τ' ἄφηκα ἑφτά...
Πῆγαν ἐζήμισυ σὰν ἔφυγα. Τώρα πεντέμιση... Γράψε
τοῦ μπέη νὰ στείλει κι ἄλλο τσέκι...

(Χτυποῦν σὴν πόρτα).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἐμπρός...

(Μπαίνει ἕνας ἄλλος ἄνθρωπος τοῦ Κοτύλη καὶ
τοῦ δίνει ἕνα ἄλλο χαρτίκι βιαστικὰ καὶ φεύγει).

ΚΟΝΤΥΛΗΣ (βλέποντας τί γράφει). Φεύγω...
Πᾶω νὰ ἰδῶ τί θὰπογεῖνε... Τί κάνεις;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ξέρω ἐγώ... Στὸν ζνθροπό του
εἶπα πὺ τίς ἀγοράσεις.

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Ἐ!.. τότε πῆτον πὺ τίς ἀγο-
ράσα στὰ ἑκατὸν ἑφτά... Καὶ τ' ἀγοράζουμε στὰ
τέσσερα μιση... Ποῖός ξέρεις;.. (γελά). Ὅστε νὰ
πάγω, ἴσως τ' ἀγοράσω κι ἐλιγότερο... Κ' ἔτσι κερ-
δίζουμε...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (τὸν διακόπτει). Κερδίζω λέγε...

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Ἀθλίε!.. Σοῦ ἔρχεται!..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Για τὸ Μπέη ἐγὼ τὰ ἔχω ἀγο-
ρασμένα... Φταίεις ἐσὺ πὺ δὲν τ' ἀγοράσεις...

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Δὲν εἶναι ἔτσι...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Μὰ θὰ εἶτανε ἔτσι... Τὸ λοι-
πὸν ἔς εἶναι ἔτσι... (τὸν σκουντᾷ). Πήγαινε... Ἐξ-
μαστε σύμφωνοι... Τ' ἀγοράζεις ἑφτά...

(Ὁ Κοτύλης φεύγει).

ΜΑΡΙΑΝΘΗ (μισωνοίγει τὴν πόρτα τοῦ ἰδιαι-
τερου, καὶ βράζει τὸ κεφάλι της). Τί εἶναι, Βασιλάκη;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (τρέχει τὴ φιλά). Εἶσαι τυχερή,
πούλι μου!.. Ἡ δουλιὰ πὺ εἶχα τέλειωσε... Πη-
γαίνομε ἀπόψε στὸ Βουγκιχλερέ...

(Χτυποῦν σὴν πόρτα).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (βάζοντας μέσα τὴ Μαριάνθη
καὶ κλείνοντας τὴν πόρτα). Ἐμπρός.

(Μπαίνει ὁ Παῦλος).

ΠΑΥΛΟΣ. Χαίρε, Βασιλάκη... Ἐνα λόγος στὸ
ποδάρι... Πῶς πηγαίνει ἡ δουλιὰ τοῦ μεταλλείου;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Θεῖα! φίλε μου... Ὅς τὸ Σαβ-
βάτο βγαίνουν τὰ χαρτὰ...

ΠΑΥΛΟΣ. Νὰ πάρει ὁ διάβολος ἀπὸ τὸ Σαβ-
βάτο!.. Πάνε τώρα πέντε μῆνες πὺ τὸ περιμένω καὶ
δὲν ἔρχεται... Ἀλλάξε τὴ μέρα, σὲ παρακαλῶ, ἴσως
βγῶνε...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Πῶς σοῦ φαίνεται πὺ εἶσαι
ἕνας ἀπλοῦστατος μηχανικός!.. Ἐταί ἔφοκλα τελει-
όνουν οἱ δουλιές μὲ τὴν Κυβέρνηση;..

ΠΑΥΛΟΣ. Κι ἀπὸ τὴν Εὐρώπη;.. Ἐχεις καμ-
μιὰ εἰδηση;

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Σοῦ εἶπα πὺ τὴ μελετοῦνε...
Ἡ ἀνάλυση ἐπέτυχε...

ΠΑΥΛΟΣ. Ἀφτὰ τὰ ξέρω... Νέο τίποτε;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Τί θέλεις περισσότερα; Δὲ φτά-
νει πὺ ἡ δουλιὰ τοὺς κρέσει καὶ τὴ μελετοῦνε;

ΠΑΥΛΟΣ (φεύγοντας). Πάγω... Γιατί μὲ πε-
ριμένει κάτω ἡ Μέρη.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Γιατί δὲν τὴν ἔσπρηνε ἐπάνω;

ΠΑΥΛΟΣ. Τὴνε ξέρεις... Προτιμᾷ νὰ βλέπει
τίς βιτρίνες.

(Ὁ Παῦλος φεύγει).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (μονάχος). Καλὴ ὑπομονὴ ἀπὸ
τοῦ φίλου μου τοῦ Παύλου!.. Φαίνεται πὺ οἱ μη-
χανικοὶ εἶναι ὑπομονετικὰ ζῶα... Ἐχει ὁ διάβολος
καὶ μιὰ γυναικούλα πὺ εἶναι λουκουμί!..

(Ἐνῶ μπαίνει πρὸς τὸ ἰδιαιτέρο, μπαίνει σασισμένος ὁ Ἰσαακίνος).

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ (ἀπελπισμένος). Καταστροφή!.. Ὁ Μπέης μου μὴν νὰ πουλήσωμε... Τὰ μάθετε τῆς μπόρας;.. Τρία!..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (Προσποιούμενος τὸν ἐκπληκτικόν). Τρία!.. Κι ἀγοράσαμε ἐφτά!..

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ. Μοῦ τὸ εἶπε ὁ κύριος Κοντύλης!

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Τὸν εἶδες;

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ. Ἐτρεῖξα νὰ τοῦ εἰπῶ νὰ τὰ πουλήσει... Ὅσα ὅσα... Ὅπως θέλει μιὰ νότα ἀπὸ σῆς.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (πιάνει βιαστικά νὰ γράφει κ' ἐπειτα παρατᾷ τὸ γράμμο). Σοῦ τὸ ἔλεγα ὁ καημένος!.. Δὲ θὰ γέινει ἡ Ἐνοποίηση... Καὶ ποῖος ξέρει ἂν μπορέσει νὰ πουλήσει... Πηγαίνω ὁ ἴδιος...

(Ὁ Βασιλάκης μπαίνει μιὰ στιγμή σὸ ἰδιαιτέρο, ἐπειτα βγαίνει κατ' τὸ κλειδί μὲ τὸ κλειδί καὶ φεύγει).

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ (μονάχος. Πιτᾷ τὸ φέσι του σὸ τραπέζι καὶ σηκώνεται καὶ περπατεῖ στενοχωρημένος). Τί ζήμια, θεέ μου!.. Τί τρέλλα!.. Πῶς τρακόσιες λίρες σὲ λεφτό!.. Κι ἂν μπορέσει νὰ πουλήσει...

(Μπαίνει ἡ Ἀθηνᾶ. Μεγάλη τουαλέτα, τὰ μαλλιά ξανθοβαμένα, πρόσωπο φκαιοιδωμένο, ὄμορφη, παχιὰ γυναικᾶ περιποιημένη ἀλλὰ διατηρημένη).

ΑΘΗΝΑ (βλέποντας τὸν Ἰσαακίνο). ὦ!.. Τί σύμπτωση!.. Σὲ ἔθελα... Κι ὁ Βασιλάκης;..

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ (μὲ ἐπὶ κλίση). Μὴ ρωτᾷτε... Βγήκε ἔξω μιὰ στιγμή... Τὴν πάθαμε... Πῶς εἴστε;

ΑΘΗΝΑ (πλησιάζει μὲ οἰκειότητα τὸν Ἰσαακίνο). Τί συμβαίνει πάλε;..

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ. Ἀγοράσαμε σιδηροδρόμους.

ΑΘΗΝΑ (μὲ κίνημα ἀδιαφορίας). Καὶ ξεπέφτουν...

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ. Τί ξεπέφτουν... Κράκ, στή μπόρα!..

ΑΘΗΝΑ (μὲ εἰρωνεία). Τ' εἶναι γιὰ τὸ Μπέη;.. Πράγματα συνειθισμένα... Πέτου ἀπὸ μέρους μου ποῦ δὲν κερδίζουνε παντοῦ.

(Ἡ Ἀθηνᾶ καθίζει σὸ γραφεῖο τοῦ Βασιλάκη).

ΑΘΗΝΑ (ἐξακολουθεῖ). Ἀκουσε, Ἰσαακίνο... Δὲ μοῦ λές... Γιατί μᾶς κάνει τώρα τώρα τὸ βαρὺ ὁ Μπέης;.. Ἐχομε νὰ τονε δοῦμε κοντὰ ἓνα μῆνα τώρα...

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ. Ὅχι δὲ, κυρία!.. Μὴ τὸ λέτε... Ὁ Μπέης πάντα ρωτᾷ γιὰ σῆς... Μὰ ξέρετε...

(χαμηλῶνι τὴ φωνή του). Τώρα εἶναι δύσκολο κομμάτι νὰ ἔρχεται σὸ Πέρα... Νύχτα μέρα εἶναι σὲ ὑπηρεσία... Ὁ μεγάλος τὸν θέλει κοντὰ του...

ΑΘΗΝΑ. Κ' ἡ δουλιὰ τοῦ Βασιλάκη;.. Τίποτα ἀκόμα...

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ. Ἡ δουλιὰ τοῦ τραμβαγιῶ ἢ τοῦ μονοπωλειοῦ;

ΑΘΗΝΑ. Κ' ἡ μιὰ κ' ἡ ἄλλη.

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ. Ἰνταλά! κ' ἀφτὲς θὰ τελειώσουν. Μὴ στενοχωριστε... Μιὰ φορὰ ποῦ ὁ Μπέης εἶπε ποῦ θὰ τὲς τελίψει... νὰ κομᾶστε ἡσυχά...

(Μπαίνει ὁ Βασιλάκης δῆθεν στενοχωρημένος).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (βλέποντας τὴν Ἀθηνᾶ). Μπα!.. Καλῶς τηνα! Μὰ ἔρχεσαι σὲ ἄσχημη ὥρα...

(Ρίχνει μιὰ ὑποψη μιὰ σὲ ἰδιαιτέρο καὶ βγάζει δύο χαρτιά ἀπὸ τὴν τσέπη του).

ΑΘΗΝΑ. Τὰ ἔμαθα...

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (πρὸς τὸν Ἰσαακίνο). Ἰσαακίνο, φίλε μου, ἰδοῦ... Τὸ πρᾶμα εἶναι σοβαρό. Καὶ πάλι νὰ δοξάζουμε τὸ θεὸ ποῦ εἶτανε στή μέση ὁ Κοντύλης... Ἄλλος δὲ θὰ τὲς πουλοῦσε.

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ. Δόξα τῷ θεῷ ποῦ πουληθήκανε... Στὰ πόσα;

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (δίνοντας τὰ χαρτιά σὸν Ἰσαακίνο). Νά! τῆς ἀγορᾶς ἡ νότα. Ἐκατὸν ἐφτά. Πουλήθηκαν οἱ πεντακόσιες τρία. Καὶ οἱ ἄλλες πεντακόσιες μόνο δύο μιση... Ἐπέφτει σὸ Παρίσι!.. Πανικός, παιδί μου!.. Πανικός!.. Ὅπου πρωτοπουλήσει!.. Σοῦ τὸ εἶπα ὁ καημένος!.. Τώρα βγήκεν ὁ Κλονάρης κι ἀγοράζει. Κι ἴσως πάψει τὸ κακό... Μὰ τί τὰ θές;.. Ἐμεῖς τὴν πάθαμε. Νὰ πεις τοῦ Μπέη γιὰ χατῆρι μου ποῦ πήρε τὴ δουλιὰ ἀπάνω του καὶ τότε κανονίζει ὁ Κοντύλης. Νὰ κ' ὁ λογαριασμός του.

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ (ἐνῶ βλέπει ἓνα ἓνα τὰ χαρτιά). Τί νὰ γέινει;.. Ἐκατὸν ἐφτά. — Σοῦ ἔχει κάτι ιδέες ὁ εὐλογημένος!.. — Τρία. — Δυόμισι! — Κι ὅλα τὰ πιστέβει! Καὶ οἱ ἄλλοι χίλιοι;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (δείχνοντας τὸ λογαριασμό). Τοὺς κρατᾷ ὁ Κοντύλης στὰ σωστά.

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ. Πῶ! πῶ! Δέκα χιλιάδες φράγκα!

(Ὁ Ἰσαακίνος βάζει τὰ χαρτιά σὴν τσέπη του καὶ χαίρετ' ὁ σασισμένος).

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ. Προσκυνῶ, κυρία...

ΑΘΗΝΑ. Σὲ φανταζομαι σὲν πᾶς νὰ τοῦ τὸ πεις.

ΙΣΑΑΚΙΝΟΣ. Τὸ περιμένει!.. Τί νὰ γέινει;.. Ὑπομονή.

(Ὁ Ἰσαακίνος φεύγει).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (πρὸς τὸν Ἰσαακίνο σὴν πόρτα). Τὸ τσέκι μοῦ τὸ στέλλει ἄθρη.

ΑΘΗΝΑ (πρὸς τὸ Βασιλάκη). Δὲ μοῦ λές;.. Μὴ βούτησες κ' ἐσύ;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἄν μ' ἔφρινε ὁ Κοντύλης θὰ βουτούσα. (τρίβει μὲ χαρὰ τὰ χέρια του). Τί τὰ θές; Διαβολομένος ἄνθρωπος ἀφτός ὁ Κοντύλης! Λαγωνικό!.. Δὲν ἔχει μῆτε ἓνα σιδηροδρόμο. Τὸ πιστέβει ποτὲ ποῦ θὰ τὲς ξέκανε ἀπὸ προχτές;.. Στὰ ἔντεκα;

ΑΘΗΝΑ. Ἀφτὸ θὰ εἰπᾷ Κοντύλης!.. Σχέσεις! Ὁ Κοντύλης ἔχει σχέσεις! Εἶναι τὸ χαδεμένο παιδί τοῦ Διευθυντῆ τῆς Μπάνκας.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (ξεροβήχει). Χάρης τῆ διευθυντίνης...

ΑΘΗΝΑ (ξαφνίζεται). Τί εἶπες;..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (χαμογεῖ μὲ πονηριά). Ἐτσι λένε. Δὲν τὸ λέγω ἐγώ.

ΑΘΗΝΑ (μὲ δυσφορία). Καὶ σὺ πιστέβεις;.. Τί εἴστε σῆς οἱ ἄντρες! Λέτε ἐμᾶς τὲς γυναικῆς πῶς εἴμαστε κεράτσες μὰ εἴστε σῆς χειρότεροι. Μακκᾶρι νὰ εἴσονται σὲν τὸν Κοντύλη! (μὲ θυμὸ). Σοῦ εἶπα ἓκατὸ φορὲς νὰ μὴ μιλάς γιὰ πράγματα ποῦ δὲν εἶδες μὲ τὰ μάτια σου!..

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Καλ' ἀδερφέ!.. Δὲν εἶπανε γιὰ σένα...

ΑΘΗΝΑ. Ἐπειτα ὁ Κοντύλης εἶναι λήφτερος...

(Μπαίνει ὁ Κοντύλης γελαστός).

ΚΟΝΤΥΛΗΣ (βλέποντας τὴν Ἀθηνᾶ). Μπα!.. Πῶς εἴτανε;

(Φιλᾷ τὸ χέρι τῆς).

ΚΟΝΤΥΛΗΣ (ἐξακολουθεῖ). Πῶς εἴστε; Ἐίρετε ποῦ εἴστε καλοπόδαρη;.. Τὴν ἔκαμε ὁ φίλος μου ὁ Βασιλάκης πάλι!..

(Ἐνῶ μιᾷ ὁ Κοντύλης τῆς Ἀθηνᾶς, ὁ Βασιλάκης τοῦ γνέφει νὰ σωπάσει. Ὁ Κοντύλης δὲν τὸν βλέπει).

ΑΘΗΝΑ. Ἐλα! Ἐλα! Κι τὰ ξέρω ὅλα.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Νὰ σοῦ δώσω δέκα.

ΑΘΗΝΑ. Δὲ μὲ φτάνουν. Θέλω τριάντα.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Μὰ ἔχω νὰ πλερώσω, Ἀθηνᾶ μου! Ἀφτὴν με σὲ παρακαλῶ... Μὴ γίνεσαι παιδί.

ΑΘΗΝΑ (τὸν σέρνει πρὸς τὴν κάσση). Καλὰ... Δώσε μου εἴκοσι. Καὶ μὴ ξαναμιλήσεις. Κἄνε γλήγορα!

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Στάσου μιὰ στιγμή νὰ σοῦ τὲς φέρω.

(Ὁ Βασιλάκης πηγαίνει σὸ ἰδιαιτέρο. Ὁ Κοντύλης καθόλου τὸ διάστημα γελᾷ. Ἡ Ἀθηνᾶ ἐνόσω ὁ Βασιλάκης εἶναι σὸ ἰδιαιτέρο του πηγαίνει καὶ φιλεῖ τὸν Κοντύλη).

ΑΘΗΝΑ. Ἐθὰ περᾶσωμα μαζί ἀπόψε. Κ' ἔχω νὰ σοῦ ψάλλω, καημένε μου!..

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Τί ἔκαμα πάλι;

ΑΘΗΝΑ (τοῦ τραβᾷ τὸ ἀδρὶ του). Ποιὰ σοῦ εἶπε ποῦ τὰ φόντια θὰ ξεπέσουν;.. Ἐ;

ΑΘΗΝΑ (θαρρεῖ ποῦ τὴν εἰρωνεύεται ὁ Κοντύλης). Τί εἶναι γιὰ τὸ Μπέη; Μαθημένος εἶναι νὰ κερδίζει καὶ νὰ χάνει. Χάνει ἐδῶ, κερδίζει ἄλλου.

ΚΟΝΤΥΛΗΣ (δίχως νὰ καταλαβαίνει). Ἀφτὸ κ' ἐγὼ τοῦ εἶπα. Γιὰ τὸ Βασιλάκη ὅμως εἶναι κατιτί. Καὶ σήμερα μάλιστα... Ἐ; Βασιλάκη; Ὁμολόγησε ποῦ τὰ χρωστᾷς ἐμένα.

(Ὁ Βασιλάκης νευρικός καμύνεται ποῦ σιάχνει τὰ χαρτιά του καὶ τοῦ γνέφει νὰ σωπάσει).

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Δὲς τὸν κατεργάκη... Δὲ μιλά.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Βουβάσου! τέλος πάντων!.. Τὰ ἐν οἴκῳ μὴ ἐν δήμῳ.

(Ὁ Κοντύλης πέφτει σὸν καναπέ καὶ σκὰ σὲ γέλοιο. Ἡ Ἀθηνᾶ τὸν πλησιάζει καὶ τὸν ἀρωγᾷ ἰδιαιτέρως).

ΑΘΗΝΑ. Τί συμβαίνει;

ΚΟΝΤΥΛΗΣ (μυστικά). Μῆτε ἀγοράσαμε μῆτε πουλήσαμε τοῦ Μπέη.

ΑΘΗΝΑ. Πῶς λοιπόν;

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Τοῦ εἶπαμε ποῦ ἀγοράσαμε κ' ἐπὶ ποῦ πουλήσαμε. Κ' ἐτσι ὁ Βασιλάκης... Κατ' ἄλλες;

ΑΘΗΝΑ. Παληάνθρωπε!.. Ἐσὺ τοῦ τὰ φκισες!

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Δὲ χαίρεσαι;

(Ἐνῶ μιᾷ ὁ Κοντύλης μυστικά μὲ τὴν Ἀθηνᾶ, ὁ Βασιλάκης κουνᾷ τὸ κεφάλι του καὶ μπαίνει μὲ τρόπο σὸ ἰδιαιτέρο).

ΑΘΗΝΑ. Τί βγάζω ἐγώ; Μήπως θὰ μοῦ τὰ δώσει;

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Ζήτησέ του. Πρὸ ὀλίγου ἐξαργύρωσε ἓνα τσέκι, ἓκατὸ πενήντα. Κ' εἶπνε σακαμένος σήμερα. Δὲν εἶχε τσικιστό! Καλὰ θὰ κάμεις νὰ προκάμεις νὰ τοῦ πάρεις μερικῆς.

(Ἡ Ἀθηνᾶ διευθύνεται πρὸς τὸ ἰδιαιτέρο διὰ ὁ Βασιλάκης βγαίνει καὶ τὸν πιάνει ἀπὸ τὸ χέρι).

ΑΘΗΝΑ. Ἐλα ἐδῶ ἐσύ. Ἄνοιξε ἐκεῖ.

(Δείχνει τὴν κάσση).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (πρὸς τὸν Κοντύλη). Ἄθλιε! μοῦ τὸ χρωστᾷς. (πρὸς τὴν Ἀθηνᾶ). Τί θέλεις;

ΑΘΗΝΑ. Θέλω πενήντα λίρες!]

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Πενήντα!.. Εἶσαι στὰ καλά σου;

ΑΘΗΝΑ. Δῶσε μου τριάντα.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Τί θὰ τὲς κάμεις;

ΑΘΗΝΑ. Τὲς χρειάζομαι. Δῶσε μου ἀμέσως!

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Θὲς νὰ σοῦ ἀνοίξω; Δὲν ἔχει πεντάρια μέτα.

ΑΘΗΝΑ. Ἐλα! Ἐλα! Κι τὰ ξέρω ὅλα.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Νὰ σοῦ δώσω δέκα.

ΑΘΗΝΑ. Δὲ μὲ φτάνουν. Θέλω τριάντα.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Μὰ ἔχω νὰ πλερώσω, Ἀθηνᾶ μου! Ἀφτὴν με σὲ παρακαλῶ... Μὴ γίνεσαι παιδί.

ΑΘΗΝΑ (τὸν σέρνει πρὸς τὴν κάσση). Καλὰ... Δώσε μου εἴκοσι. Καὶ μὴ ξαναμιλήσεις. Κἄνε γλήγορα!

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Στάσου μιὰ στιγμή νὰ σοῦ τὲς φέρω.

(Ὁ Βασιλάκης πηγαίνει σὸ ἰδιαιτέρο. Ὁ Κοντύλης καθόλου τὸ διάστημα γελᾷ. Ἡ Ἀθηνᾶ ἐνόσω ὁ Βασιλάκης εἶναι σὸ ἰδιαιτέρο του πηγαίνει καὶ φιλεῖ τὸν Κοντύλη).

ΑΘΗΝΑ. Ἐθὰ περᾶσωμα μαζί ἀπόψε. Κ' ἔχω νὰ σοῦ ψάλλω, καημένε μου!..

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Τί ἔκαμα πάλι;

ΑΘΗΝΑ (τοῦ τραβᾷ τὸ ἀδρὶ του). Ποιὰ σοῦ εἶπε ποῦ τὰ φόντια θὰ ξεπέσουν;.. Ἐ;

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Ὀχ! Ὀχ! Πονῶ.

(Τὴν ἴδια σιγμὴ ἀκούεται ἓνα μικρὸ γυναικῆσι γέλοιον σὸ ἰδιαιτερό).

ΑΘΗΝΑ (ξαφνίζεται). Γυναίκα!..

ΚΟΝΤΥΛΗΣ (τὴν πιάνει καὶ τὴν καθίζει). Σιωπή!..

(Κ' οἱ δύο προσέχουν μὰ δὲν ἀκούεται πιά τί-ποις).

ΑΘΗΝΑ. Εἶναι γυναίκα μέσα.

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. ἴσως εἶναι ἡ δική του.

ΑΘΗΝΑ. Βλέπεις; Νά! ποῦ πᾶνε οἱ παρὰδες!..

Ὀχ! Δὲ θὰ τὸν ἀφίξω.

(Σηκώνεται μὲ ὀρμὴ νὰ πάγει σὸ ἰδιαιτερό).

ΚΟΝΤΥΛΗΣ (τὴν κρατᾷ). Μὴν κάνεις ἀνοη-σίες!.. Ἀφῆσε! Καλύτερα!

(Ὁ Βασιλάκης ἔρχεται μὲ πέντε χαρτιά τῶν πέν-τε λιγῶν σὸ χέρι).

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (δίνει τὰ χαρτιά τῆς Ἀθηνᾶς).

Νά! Σοῦ ἔφερα εἰκοσιπέντε! Πῆς εὐχαριστῶ.

ΑΘΗΝΑ (κακωμένη). Κχι!.. Πάμε τώρα ἀ-πνω.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ποῦ ἀπάνω;

ΑΘΗΝΑ. Στὸ σπίτι μας. Περιπάτο. Ὅπου θελεῖς.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἄ!.. Ἀδύνατο. Ἐγὼ δουλιὰ κάμα. Περιμένω κάποιον. Λεῖπει καὶ ὁ Γιάννης. Καὶ ὁ Δημοστένης. Ἐπειτα... Ἐξέχασα. Ἐγὼ δὲν ἔρχομαι ἀπόψε. Πάγω σὸ Βουργκόδερε. Ἐγὼ νὰ μιλήσω μὲ τὸν Πρέσβη.

ΑΘΗΝΑ (θυμωμένη). Τί ψευτιές εἶναι ἀφτές!

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Σοῦ δρκίζομαι... Ἐγὼ δουλιὰ.

ΑΘΗΝΑ (παίρνει μὲ θυμὸ τὸ ὀμπρελλάκι τῆς καὶ τὰ γάντια τῆς καὶ φεύγει). Ραντεβουδάκι!.. Μὴ σὲ μέλλει! Κύριε Κοντύλη, συνοδέψτε με σὰς πα-ρακαλῶ.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (πρὸς τὸν Κοντύλη). Ἀθλιε!.. Ἐσὺ τὰ κάνεις ὅλα. Μὴ σὲ μέλλει καὶ τὰ ἀφαιρῶ ἀπὸ τὸ λογαριασμὸ σου.

ΚΟΝΤΥΛΗΣ (μὲ χλευασμὸ). Μπᾶ! Ἀφτὸ θὰ πεῖ ποῦ θὰ πλερώσεις.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἀφῆσε τίς ἀνοησίες! Εἶπα θὰ τὰ ἀφαιρέσω. Θὰ τὰ συμπήρῃσω δηλαδὴ.

ΚΟΝΤΥΛΗΣ. Εὐχαριστῶ! Κχι! διασκεδάση!

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Ἐπίσης.

(Ὁ Κοντύλης φεύγει. Ἡ Ἀθηνᾶ ξανάρχεται σὴν πόρτα).

ΑΘΗΝΑ. Πῆς... στὸν κύριον Πρέσβη... νὰ προ-σέξει νὰ μὴν κρυώσεις...

(Ὁ Βασιλάκης θέλει νὰ τῆς μιλήσει καὶ τῆς φωνάζει μὲ τὸ ὄνομά τῆς ἀλλ' ἐκεῖνη φεύγει).

(Ἐνῶ ὁ Βασιλάκης στέκεται σὴν πόρτα καὶ βλέ-ποντας ἔξω κουνεῖ τὸ κεφάλι του, ἡ Μαριάνθη ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ ἰδιαιτεροῦ γελᾷ καὶ τοῦ κάνει σὸ κε-φάλι, τὸ γνωστὸ σημεῖο, ποῦ θέλει νὰ πῆ πῶς ἡ γυναίκα του τὸν ἀπατᾷ).

(Ἐρχεται ὁ Δημοστένης).

ΔΗΜΟΣΤΕΝΗΣ (πρὸς τὸ Βασιλάκη). Κύριε, εἶτανε φευγάτη.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (γελώντας). Καὶ ποῦ πῆγε Δη-μοστένης;

ΔΗΜΟΣΤΕΝΗΣ (βλέποντας τὴ Μαριάνθη). Ἄ! Μὲ συγχωρεῖτε. Τί ἀνόητος ποῦ εἶμαι.

(Δίνει τὸ γράμμα σὸ Βασιλάκη).

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΦΥΤΙΑΗΣ

Κάποτε ὁ Διογένης ζήτησε ἀπὸ τὸν Πλάτωνα τρία σῦκα ἀπὸ τὸν κήπο του. Κι ὅταν ἀφτὸς τοῦ-στελεν ἓνα καντάρι, ὁ Διογένης τοῦ εἶπε:

— Ἐτσι κι ἔμα σε ρωτήσουν ἀποκρίνεσαι ἀ-μέτρητα.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Στὸν Περσὺλν

Μέσ' σὸ περβόλι μου πολλὰ
τραναφυλλάκια ἀνθοῦνε·
ἄλλο ν' ἀνοίξει λαχταρῶ,
ἄλλα ἀνοιχτὰ μωσκοβολοῦνε.

Μωσκοβολοῦν δπως κι' ἐσὺ
Παντοῦ μωσκίες ραντίζεις,
ὅταν, ἀγάπη μου χρυσή,
τὸ στόμα ἀνοίγεις.

Δὲς φύλλα ἀφρόντιστα πυκνὰ
σὰν τὰ μαλλιά σου,
δὲς ἔχουν τ' ἄσπρο μερικὰ
χρῶμα τῆς ἀγκαλιᾶς σου.

Σὰ σ' ἴδια πόσο σ' ἀγαπῶ,
κοκκίνισες—θυμᾶμαι ἀκόμα—
κι' ἓνα χαμόγελο κρυφὸ
σοῦ ἀνάτειλε σὸ στόμα.

Ἔτσι λές εἶναι ντροπαλὸ
ἓνα ἄλλο ἀπ' τὰ τραναφυλλά μου,
ἔτσι θυμίζει τ' ἀβγινὸ
χαμόγελό σου σὴν καρδιά μου,

Τὴ ζούλια, φῶς μου, λὲν θωριά
πῶς κίτρινη ἀσκημαίνει·
κι' ὅποῦ ἔχει μάβρη τὴν καρδιά,
λὲν ἔχει κι' ὄψη χλωμασμένη.

Μὰ ἔχουν τὰ ρόδα μου ὁμορφιά
τὰ κίτρινα—δὲν εἶναι ἀλήθεια;—
κι' ἀστράφτουν κοίτα ἀπὸ χαρὰ
σὰν τὰ φορεῖς σὰ στήθια.

Ὅμως τὰ ρόδα—κόκκινα ἢ λευκά—
τὰ τριγυροῦνε
ἀγκάθια πάντα μυτερὰ
ποῦ σὲ κεντοῦνε.

Μὰ δὲν τοὺς μοιάζεις, φῶς μου, ἐσὺ
στ' ἀγκύλια,
τὶ ἔχεις ἀγάπη σὴν ψυχὴ,
γλύκα σὰ χεῖλια.

Λ. Α.

Ἡ Κοινή Γνώμη

Ο ΚΑΠΕΛΛΟΚΕΦΑΛΛΟΣ

Ἡ ΚΕΦΑΛΟΚΑΠΕΛΛΟΣ

Φίλε «Νουμᾶ»,

Ὁ κ. Νικολῆς Σπαντωνάκης ὁ γερμανιστῆς, σ' ἓνα του τελεφταῖο ἄρθρο δηγᾷται μερικὰ πολὺ περίεργα. Φαίνεται πῶς, ἐπειδὴ φορεῖ ἀχερένια ψάθα, πότε παίρνει τὸ κεφάλι του γιὰ τὸ καπέλλο του καὶ πότε τὸ καπέλλο του γιὰ τὸ κεφάλι του. Καὶ τ' ἄρ-θρο του τὸ τελώνει μ' ἀφτὰ τὰ λόγια «Ἐτσι μοῦ ἔρχεται ἢ ν' ἀλλάξω κεφάλι ἢ ν' ἀγαράσω ἄλλο κκαπέλλο».

Φαίνεται, διαστᾷζει τί εἶναι προτιμότερο. Μὰ δίχως ἄλλο ν' ἀλλάξει κεφάλι κι' ὄχι καπέλλο.

Γιατί τί τοῦ χρησιμέσει τέτιο κεφάλι ἢ δὲ νιώθῃ πῶς πολυτιμότερο εἶναι τὸ καπέλλο του παρὰ τὸ κε-φάλι του; Ἡ δυσκολία ὅμως εἶναι, ὅταν ἀλλάξει κεφάλι, μὲ τί κεφάλι θὰ διαλέξει; ἄλλο κεφάλι: δι-χως τὴν ἴδιαν πάλι εἰδικὴ βεβρύτητα καθὼς τὸ κα-πέλλο του.

Κλωτσσοκούφης

Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Μὲ χαρὰ ἀναγγέλλομε στοὺς ἀναγνώστες μας πῶς ἀπὸ τὸ ἄλλο φύλλο ἀρχινᾷμε τὴν «Ἀπολογία» τοῦ κ. Ψυχάρη.

— Τί εἶναι ἡ «Ἀπολογία» τοῦ μεγάλου Δασκάλου μας μᾶς τὸ εἶπε ὁ Α. Ε. σὸ δεύ-τερο «γράμμα τοῦ Ξεντεμένου» ποῦ τυπώθη-κε σὸ 168 φύλλο.

— Ὁ Α. Ε. ποῦ εὐτύχησε νὰ διαβάσει τὴν «Ἀπολογία» χρολόγραφη τὴ χαραχτήρισε «εἰρηρικὸ ἀστροπελέκι ἀνθρώπου ἀληθινὰ σο-φοῦ». Καὶ τέτια εἶναι.

— Ὁ Ἐρμονας ἐτοιμάζει καινούριον τόμο ὄλο μὲ σο-νέττα καὶ μὲ τὴ «Λυρικὴ σάτυρα» ποῦ δημοσιεύομε σή-μερα. Ὁ καινούριος τόμος θὰ εἶναι ἔτοιμος σὲ κᾶνα μῆνα.

— «Πληροφόρομεθα, γράφει κίτσια φημερίδα, πῶς ἡ Κυβέρνηση θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ γ ν ω σ τ δ ν νόμοσχέδιον περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν ἀπὸ τὴν Βουλὴν κτλ.»

— Μόνον ποῦ κατάντησε γ ν ω σ τ δ αὐτὸ τὸ νομοσχέ-διο, σημαίνει πῶς καὶ τώρα θὰ ὑποβληθεῖ χωρὶς καὶ νὰ ψηφιστεῖ. Θὰ μείνει γνωστὸ κι' ἀψήφιστο.

— Δὲν ξέρουμε ἂν τὸ Ὑπουργεῖο διάταξῃ τὰ σκυλιὰ νὰ μὴ λυσσάζουν, ὅσο νὰ λυθεῖ τὸ ζήτημα τοῦ Λυσσαί-τρεῖος ποῦ κατάντησε κι' αὐτὸ ἄλυτο, σὰν ὅλα τὰ Ρωμαί-ικα ζητήματα.

— Μιὰ ἐλάκαιρη βδομάδα τώρα διαβάζομε στὶς ἐφη-μερίδες πῶς τὸ Ἰατροσυμβεῖριο κατάρκισε τὴν ἀταχτὴ δου-λιὰ τοῦ Λυσσαίτρεῖος, πῶς τὸ Ὑπουργεῖο ἔλαβε αὐστηρὰ μέτρα καὶ πῶς ὁ κ. Παμπούκης δὲ δίνει πεντάρια γιὰ δλ' αὐτὰ.

— Καὶ μηγαρίς εἶναι κουτὸς νὰν τὰ χαμπαρίσει, ἀφοῦ τὸ ξέρει πολυκαλὰ πῶς σὸ Ρωμαίικο εἶναι καλύτερος ὁ καθένας νὰ κάνει τὸ κέφι του;

Ο ΙΔΙΟΣ

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΑΘΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

Ἄπο Πέμπτη σὲ Πέμπτη

Ἐπουργὸς Ἐσωτερικῶν ὁ Κυρ. Μανρομιχάλης.

Στοιωμοί. Ἀθῆνα 2, Περαιῆς 1, Ἐπαρχίης 14 (μονάχα).

Λαβωμοί. Ἀθῆνα 5 (οἱ δύο ἀπὸ καρότσες κ' ἓνας ἀπὸ κάρρο), Περαιῆς 3, Ἐπαρχίης 6.

Κλεψές. Ἀθῆνα 1 (ἡ ληστεία τοῦ Γερμανοῦ Σβάλεν στὶς Τζιτζιφιές), Περαιῆς 4, Ἐπαρχίης 2 (ληστείες).

Ἀπαγωγές. Περαιῆς 1 (βιασμός), Ἐπαρχίης 1.

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 82